

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 13 marca 2008 r.

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o prokuraturze oraz niektórych innych ustaw.

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z niniejszym projektem, pozytywnie opiniuje postulowane w nim propozycje:

- rozdzielenia funkcji Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego;
- wprowadzenia kadencyjności funkcyjnych prokuratorów (Prokuratora Generalnego, prokuratorów okręgowych oraz prokuratorów rejonowych);
- powołania Krajowej Rady Prokuratorów

W pozostałym zakresie Krajowa Rada Sądownictwa zgłasza następujące zastrzeżenia.

Projekt, w art. 1 pkt. 6 i art. 19, zakłada, że Prokuratora Generalnego powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, spośród dwóch kandydatów (wskazuje ich po jednym Krajowa Rada Sądownictwa i Krajowa Rada Prokuratorów) przedstawionych przez Ministra Sprawiedliwości w terminie dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku. W przypadku niepowołania Prokuratora Generalnego w ww. terminie przez Prezydenta RP uprawnienie to przechodzi na Marszałka Sejmu, który w terminie miesiąca powołuje go spośród wskazanych kandydatów. Po upływie siedmioletniej kadencji Prokurator Generalny pełni obowiązki do czasu objęcia stanowiska przez nowego Prokuratora Generalnego.

Powyższe rozwiązanie budzi szereg wątpliwości. Podstawową kwestią sporną jawi się wprowadzenie do ustawy o prokuraturze rozwiązania polegającego na powoływaniu Prokuratora Generalnego przez Marszałka Sejmu w wypadku gdy nie dojdzie w terminie do powołania przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Jest to propozycja wątpliwa co do zgodności z Konstytucją (art.131).

Dodatkowo należy podnieść kwestię braku, poza wskazanymi wyżej, terminów przy powoływaniu Prokuratora Generalnego dla poszczególnych organów uczestniczących w tej procedurze. W projekcie nie został przyjęty żaden termin w jakim Krajowa Rada Sądownictwa i Krajowa Rada Prokuratorów miałyby zgłaszać swoich kandydatów (termin 1-2 miesięcy przed upływem jego kadencji?, chwila upływu kadencji?) ani też żaden termin wiążący Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie wystąpienia, po otrzymaniu ww. kandydatur, z wnioskiem do Prezydenta RP o powołanie. Stwarza to o wiele większe zagrożenie sytuacją, że ustępujący Prokurator Generalny będzie pełnił swoje obowiązki przez

blżej nieokreślony czas, aż do wyboru swojego następcy. Powyższy problem odnosi się bezpośrednio również do pierwszego powołania Prokuratora Generalnego, następującego po wejściu w życie rozwiązań niniejszego projektu.

Wątpliwości budzi pozostawienie dotychczasowych Wydziałów Zamiejscowych Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej w strukturze Prokuratury Generalnej. Takie rozwiązanie powoduje problem „dwuinstancyjności”, a w konsekwencji zmiany w Kodeksie postępowania karnego w zakresie postępowania odwoławczego od orzeczeń prokuratora w postępowaniu przygotowawczym, co niepotrzebnie dodatkowo obciąży sądy pracą.

W świetle powyższych uwag Krajowa Rada Sądownictwa wskazuje na fakt, iż jest to kolejna nowelizacja ustawy o Prokuraturze z 1985 r. i celowym byłoby uchwalenie nowej ustawy regulującej tę materię.

Wątpliwości budzi czy przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy jest projektem w rozumieniu konstytucyjnym. W razie przyjęcia przez Radę Ministrów odmiennego projektu ustawy Krajowa Rada Sądownictwa zastrzega sobie jego opiniowanie.